

[Christmas Møller.]

— thi den mener jeg naturligvis Ministeren skal have, simpelt hen af den Grund, at dette er det naturlige; dette er ogsaa efter Ministerens eget Partis Mening den naturlige Tilstand, Valutacentralen er ikke den naturlige Tilstand, den er noget, vi skal væk fra, noget midlertidigt — en Overflytning til den frie Liste, og saa samtidig Indførelse af andre Foranstaltninger, Toldforanstaltninger? Det kan ikke være naturligt og rimeligt, at Ministeren skal have i sin Magt, Dagen efter at en 2-aarig Lov er blevet til Lov, uden at bryde Loven — naturligvis mod Lovens Aand, hvis han gjorde det Dagen efter, det behøver vi ikke at diskutere — faktisk i den Periode i hvert Fald at flytte alle Varer over paa de bundne Lister. Det Spørgsmaal stiller jeg altsaa til den højtærede Minister.

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget vil jeg i øvrigt gerne gøre et Par korte Bemærkninger. Man kan ikke være i Tvivl om, at Tallene i den Opstilling, som findes i Bilaget til Forslaget, nemlig Fortegnelsen over de forskellige Varer inden for Grupperne, de Tal, som med Forslagets Fremlæggelse bliver forelagt for Offentligheden, ikke svarer til de faktiske Forhold og ikke giver et rigtigt økonomisk Billede af vort Land. Hvis jeg tager f. Eks. Varegruppe 22, angiver Tallene dér for 1936 for Kul, Koks og Cinders en Indførsel — naturligvis korrekt — paa lige ved 140 Mill. Kr. Hvis man saa siger, at man vil have et tilsvarende Beløb til Raadighed i 1937 og i de følgende Aar, vil man med den Prisstigning, der har været navnlig paa denne Vare fra 1936 til 1937, komme til det Resultat, at dette Beløb skal øges med overmaade mange Procent, hvilket atter, som hele Systemet er, efterhaanden maa have Indvirkning paa de andre Varegrupper.

Endvidere forekommer det os, at man paa nogle Omraader, saaledes i § 11 og ogsaa i § 16, foreslaar Foranstaltninger, som er meget skarpe og giver Administrationen overordentlig stor Magt. Men den Slags Enkeltheder er det sikkert rimeligst at omtale i Udvalget.

Vi for vort Vedkommende kan være tilfredse med, at man i Stedet for at dele Aaret i 3×4 Maaneder deler det i 2×6 Maaneder. Paa andre Omraader kan der være Spørgsmaal, som der kan forhandles om. Men det afgørende for vor Stilling vil være, at den Karakter af Afvikling, som — jævnt før vort Forslag — vi mener Ordningen maa have, har Lovforslaget ikke.

Tværtimod synes vi, at det fastmurer hele vor Handel og hele Landets Økonomi til dette System, og det kan man ikke forvente at vi vil medvirke til. Vi vil nu høre, hvad den højtærede Minister svarer paa de Spørgsmaal, vi har stillet til ham angaaende betydningsfulde Ændringer i hans Lovforslag.

Men til Slut ønsker jeg at gøre nogle enkelte Bemærkninger, som i ganske særlig Grad er afgørende for den Stilling, som man efter vor Opfattelse maa indtage til Spørgsmaalet om Fortsættelsen med dette System. Det kan ikke andet end forekomme en mærkværdigt, at de nuværende Regeringspartier til Fordel for Bevarelsen af Valutacentralsystemet, som den daværende Handelsminister, saaledes som han fuldkommen rigtigt sagde, fik forærende i 1932, benytter det Argument, at da det var nyttigt i 1932, maa vi bevare det i 1937, skønt den økonomiske Situation nu og dengang er ganske forskellige. Det ærede Medlem Hr. Hauge var inde paa det. Den økonomiske Situation i 1931, da vi fik Restriktionerne og hvad dertil hørte, var en Situation med overmaade store Vanskeligheder paa det valutamæssige Omraade, med Englands Forladne Guldet o. s. v., og vi gennemførte først i 1931 visse Foranstaltninger, senere over for den tyske Toldlov Valutacentralen. Det ærede Medlem Hr. Hauge vil ikke bestride, at den økonomiske Situation valutamæssigt er en anden i Dag, men alligevel benytter det ærede Medlem Hr. Hauge Situationen som Argument for Opretholdelse af Valutacentralen.

Jeg ønsker angaaende vort Syn paa den økonomiske Situation at sige følgende. Det kan ikke bestrides, at den Betænkning, Embedsmændene har afgivet, „Beretning fra Udvalget angaaende Valutalovens Revision“, tegner Situationen i lyse Farver, men det kan heller ikke bestrides, at denne Beretning glemmer en lang Række Omraader. Den taler om Beskæftigelsens Forøgelse, men glemmer at understrege stærkt, at det skyldes, at der er kommet saa mange flere kvindelige Arbejdere i Arbejde. Jeg spørger, om denne Udvikling, naar man ser paa, hvorledes Beskæftigelsen af Kvinder i øvrigt er her i Landet, er formaalstjenlig, og om Socialdemokratiet ønsker, at det skal gaa videre ad den Vej. Jeg kan sige, at vi for vort Vedkommende ønsker det ikke.

Embedsmændene glemmer ganske et Spørgsmaal, der for et Land som Danmark, som er en gammel Handelsnation, er meget vigtigt, Spørgsmaalet om Transithandelen, om Eksport af fremmede Varer. Hvorledes er det gaaet med det? I 1913 var Stil-